

Batoh

Pozdrav

Milí děti, přátelé a hosté vítám Vás na těchto rodinných bohoslužbách slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit (Marek 10, 46-52)

46 Přišli do Jericha. A když vycházel s učedníky a s velkým zástupem z Jericha, seděl u cesty syn Timaiův, Bartimaios, slepý žebrák.

47 Když uslyšel, že je to Ježíš Nazaretský, dal se do křiku: „Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“

48 Mnozí ho napomínali, aby mlčel. On však tím více křičel: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“

49 Ježíš se zastavil a řekl: „Zavolejte ho!“ I zavolali toho slepého a řekli mu: „Vzchop se, vstaň, volá tě!“

50 Odhodil svůj plášť, vyskočil a přišel k Ježíšovi.

51 Ježíš mu řekl: „Co chceš, abych pro tebe učinil?“ Slepý odpověděl: „Pane, ať vidím!“

52 Ježíš mu řekl: „Jdi, tvá víra tě zachránila.“ Hned prohlédl a šel tou cestou za ním.

Modlitba

Pane Bože, náš nebeský Otče, děkujeme Ti, že jsme se dnes mohli sejít – malí i velcí, celá naše sborová rodina. Děkujeme Ti za prázdniny, za tábor a za všechno hezké, co jsme spolu prožili. Děkujeme, že jsi byl celou tu dobu s námi. Teď před Tebe přicházíme a prosíme: otevři naše uši i naše srdce. Utiš všechn shon v naší hlavě, zažeh nudu i nepozornost. Pomož nám, abychom dobře slyšeli, co nám dnes chceš říct. Připrav naše životy jako dobré batohy na cestu do nových školních dnů. Ať Tvé slovo rozežene každou tmou a strach. Mluv k nám, Pane, my toužíme naslouchat. Amen.

Píseň: Svítá 24 – Byl boj na nebi

Kázání (Jak neztratit světlo)

„Světlem pro mé nohy je tvé slovo, osvěcuje moji stezku.“ (Žalm 119, 105)

„Vy jste světlo světa...“ (Matouš 5, 14–16)

Potřebné pomůcky: Velký turistický batoh (krosna), velký, těžký kámen (nebo cihla obalená páskou), prázdná a plná láhev s vodou, funkční čelovka nebo silná baterka, stará papírová mapa a buzola (nebo kompas), svítilny, náramky, píšťalka, kytara.

1. Přivítání a táborový pokřik

Kazatel vyjde dopředu s velkým batohem na zádech, trochu udýchaný, s karimatkou přivázanou na boku.

Ahoj všichni! Vítejte! AHOOOOJ

Mám ohromnou radost, že vás tu dnes vidím. Podívejte se kolem sebe. Kolik je nás tady! Jsou tu děti, jsou tu vedoucí, jsou tu rodiče, babičky, dědové i naši kamarádi ze sboru, možná i nějakí hosté.

Než začneme, udělám jednu důležitou věc. Vy, co jste byli na táboře – pamatujete si ještě náš táborový signál na svolávání? **Píšťalka a zvolání nástup**

Asi budeme muset vymyslet něco jiného než píšťalku, co takhle, když řeknu **TÁBOR**, vy všichni zařvete **BAF!** Zkusíme to: TÁBOR!“ – děti zakřičí.) + píseň (táborová hymna – Skácame, běháme, hopsáme). Promítat Skvělé! Funguje to. Táborníci nezapomněli.

Být na táboře je parádní věc. Hrajete hry v lese. Jíte super jídlo, přinesené až pod nos. Zpíváte u ohně. Děláte blbosti, a hlavně je tam všechno jiné než doma. Je tam spousta legrace a dobrodružství.

Jenže potom přijde ten den. **Den odjezdu**. Sbalí se kufry, přijedou rodiče, nasedne se do autobusu nebo do vlaku. A najednou stojíte doma ve svém pokoji. Tábor skončil. A začíná... škola. Začínají kroužky, úkoly, ranní vstávání, povinnosti.

A člověku je z toho občas trochu smutno. Možná si říkáte: „Kéž by ten tábor nikdy neskončil.“

Mám pro vás ale jedno velké **tajemství**. Dnešní neděle se jmenuje „*potáborová*“, ale ve skutečnosti to není konec. Dneska totiž začíná nová výprava. A na každou **výpravu** potřebujete pořádnou **výbavu**.

Vidíte tenhle batoh? Potřebuji jednoho odvážného dobrovolníka. Kdo se hlásí?

2. Těžký kámen v batohu

Pojď sem ke mně. Jak se jmenuješ? Ahoj! Pomůžeš mi prozkoumat, co jsem si to vlastně zabalil. Vezmi si ten batoh na záda. Zkus to. (pomůže dítěti nasadit batoh, který je zatím celkem lehký.)

Jaké to je? Jde to **unést**? Jde, že ano? Dá se s tím i **poskočit**. Zkus poskočit! Výborně.

Jenže představte si, že vyrazíte na cestu a po cestě se vám do batohu dostanou věci, které tam vůbec nemají co dělat. Věci, které vás strašně tíží. **(vytáhnu velký, těžký kámen.)**

Uf, ten je těžký!

Víte, co tenhle kámen představuje? To jsou věci, které nás tíží **uvnitř v srdci**.

Může to být **strach**. Strach z toho, jaká bude nová paní učitelka. Strach z písemky z matiky.

Nebo je to **hádk**. Pohádal ses se sourozencem nebo s nejlepším kamarádem.

Nebo je to **lež**. Něco jsi provedl, nepřiznal ses a teď tě to tlačí jako kámen v botě.

Schválně, děti, co vás někdy trápí? Z čeho máte občas **strach**? Zkuste to říct!

(Děti volají: známky, pavouci, zubař, tma...)

Přesně tak. Všechny tyhle **starosti, strachy a hříchy** jsou jako tenhle balvan. A co uděláme? Šoupneme ho do batohu! **(vložíím kámen do batohu dítěte.)**

Tak, a teď zkus znovu poskočit.

Je to těžší, vid? A teď si představ, že s tímhle batohem máš jít celý den do prudkého kopce na celodenní hru. Za chvíli by tě bolela záda, bolely by tě nohy a neměl bys asi žádnou radost.

V Bibli je ale napsáno něco nádherného. „*Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.*“ Netrap se tím sám. Nenos ten těžký kámen na zádech. Pojď, sundáme ten batoh a ten kámen vyhodíme ven. **(vyndáme kámen a položíme ho na zem stranou.)**

Jak se cítíš teď? Mnohem líp! Děkuju ti moc, můžeš se posadit.

3. Voda na poušti

Teď už v batohu nemáme žádný těžký kámen. Ale co tam naopak mít máme?

Co je ta nejdůležitější věc, kterou vám vedoucí na táboře pořád připomínali před každým výletem?

Kdo to ví? Vykřikněte to! Ano! **Pít! Láhev s vodou!** **(vytáhnu láhev s vodou.)**

Představte si horký letní den. Jdete po louce, slunce pálí, máte jazyk přilepený na zem a v krku jako na poušti. A teď někdo vytáhne čistou, studenou vodu a vy se napijete. To je ta nejlepší věc na světě. Bez vody člověk dlouho nevydrží, jenom pár dní.

A víte co? Naše tělo potřebuje obyčejnou vodu. Ale my máme i duše – to, co máme uvnitř – potřebuje také pít. Čím zaléváme svoje srdce? Když jsme smutní, když se cítíme sami, když máme pocit, že nám nikdo nerozumí, jsme jako uschlá kytka.

Pán Ježíš o sobě řekl, že **On je Živá voda**.

Když trávíme čas s Ním, když si povídáme s Bohem, Jeho Duch nás občerstvuje. Dává nám novou sílu. Dává nám radost, pokoj a odvalu. Na táboře jste možná cítili, jak je **hezke být spolu, slyšet dávné biblické příběhy a zpívat**. Nezapomínejme pít z této Boží vody i během školního roku. „*Pane Bože, naplň mě svou silou, ať dnes neuschnu.*“

4. Buzola a mapa: Kudy jít?

Podíváme se dál do batohu. **(vytáhnu starou mapu a buzolu nebo kompas.)**

Podívejte se na tohle. Kdo z vás umí používat buzolu?

Buzola má malou střelku. A ta střelka ukazuje vždycky na jedno místo. Kam? Na sever! Správně!

Ať se otočím doleva, doprava, ať dělám kotrmelce, ta malá magnetická střelka se vždycky otočí k severu. Podle ní a podle mapy poznáme, kde jsme a kam máme jít, abychom se neztratili v hlubokém lese.

Ve světě je spousta různých směrů.

Jeden hlas říká: „*Musíš mít tyhle drahé boty, jinak nejsi borec.*“

Jiný hlas říká: „*Musíš být drsný, jinak jsi slaboch.*“

Další hlas říká: „*Když ti někdo ublíží, vrať mu to dvakrát tolik.*“

To jsou divné hlasy a směry. Kdybychom šli podle nich, zbloudíme.

Bůh nám dal spolehlivou mapu. **Tou mapou je Jeho Slovo**. A dal nám do srdce kompas – Ducha svatého.

Když nevíte, jak se zachovat ve třídě, když nevíte, co je správné, **Boží kompas** vám vždycky ukáže správný směr: směr k lásce, k pravdě a k odpuštění.

5. Čelovka v temném lese

A teď přichází ta nejdůležitější věc. Moje nejoblíbenější táborová pomůcka. Co to je? **(vytáhnu čelovku a nasadí si ji na čelo.)**

Čelovka! Kdo z vás měl na táboře noční hru? Zvedněte ruku!

Byla tam tma? Pořádná tma! Taková tma, že nebylo vidět ani na špičku vlastního nosu. V lese stály stíny, větve praskaly a člověk měl srdce až v krku.

A co se stalo, když jste rozsvítili čelovku? (rozsvítím čelovku a posvítím do lidí.)

Cvak! A tma musela ustoupit.

Všimněte si jedné věci: **Tma nemůže vyhnat světlo.** Nikdy nemůžete vzít krabici plnou tmy a vysypat ji do rozsvíceného pokoje, aby zhasnul. To nejde!

Ale stačí jedno malé světýlko, jedna malá svíčka nebo slabá baterka, a i ta největší tma musí ustoupit.

Boží slovo je čelovka pro náš život. Možná nevidíte na deset kilometrů dopředu. Možná nevíte, co bude za pět let. Čelovka vám neukáže celý les najednou. Ale posvítí vám přesně na ten jeden další krok, který máte udělat teď hned. Posvítí vám pod nohy, abyste nezakopli o **kořen lži, pýchy nebo sobectví.**

6. Vy jste světlo světa (Interaktivní aktivita)

Tím to ale nekončí.

Představte si to. Bůh se podívá na tebe a řekne: „Ty jsi moje baterka. Ty jsi moje světlo v tomhle světě.“

Jak může desetiletý kluk nebo osmiletá holka svítit ve světě? Nemusíte nosit na hlavě zapnutou čelovku na hodinu češtiny. To by paní učitelka asi koukala! **Svítime tím, jak žijeme:**

Když vidíte někoho, kdo sedí o přestávce sám a nikdo se s ním nebaví, a vy si k němu přisednete – to je světlo.

Když se všichni smějí spolužákovi, kterému se něco nepovedlo, a vy se k nim nepřidáte, ale zastanete se ho – to je světlo.

Když doma pomůžete mamince bez odmlouvání a s úsměvem – to je obrovské světlo!

Když se nebojíte říct pravdu, i když je to těžké – to je světlo.

A teď mám pro vás překvapení.

Mám tady pomocníky s krabicemi. (Vedoucí začnou mezi všechny přítomné – děti i dospělé – rozdávat svítící náramky / tyčinky, které zatím nesvítí.)

Každý dostane jeden náramek. **Prosím, zatím ho nelámejte!** Nechte ho tak, jak je. Počkejte na můj signál.

(každý má v ruce náramek.)

Podívejte se na ten náramek. Je to jen obyčejný kousek plastu. Je studený, tmavý a nesvítí. Kdybychom teď v celém kostele zhasli světla a zatahli závěsy, tenhle náramek nám vůbec nepomůže.

Uvnitř toho náramku je ale **tekutina**. A v ní je malá ampulka. Aby ten náramek začal svítit, musí se stát jedna věc. Musí se **ohnout a zlomit**. (vezmu svůj náramek, ohnu ho, ozve se křupnutí a náramek se rozzáří.)

Slyšíte to křupnutí? A podívejte se! Začíná zářit.

V našem životě to funguje podobně. Dokud myslíme jen na sebe, dokud jsme tvrdí a pyšní a říkáme si: „*Já si vystačím sám, nikoho nepotřebuju,*“ jsme jako ten nerozsvícený plast.

Ale když dovolíme Bohu, aby proměnil naše srdce, když prolomíme svou sobeckost a řekneme: „*Bože, chci žít pro tebe a pro druhé,*“ stane se **zázrak**. Boží světlo v nás začne zářit do tmy kolem nás.

Teď vás poprosím vezměte svůj náramek. Na tři ho zlomíme. Připravit... raz, dva, tři: **ZLOMIT!**

(Celým sálem zní křupání tyčinek. Lidé jimi třepou a celý prostor se zaplní desítkami různých barevných světél – zelených, modrých, červených, žlutých.)

Podívejte se kolem sebe! Podívejte se na ty barvy!

Před chvílí tady byla tma. A teď to tu září jako na vesmírné stanici. Každé to malé světýlko je důležité. Kdyby svítilo jen jedno, byla by to slabota. Ale když svítíme všichni dohromady, tma nemá žádnou šanci. Tohle je **společenství**.

Tábor sice skončil, ale vy si to táborové světlo nesete domů. Nesete si ho do svých rodin, do svých školních lavic, na hřiště i do kroužků.

Modlitba

Drahý Nebeský Otče, děkujeme Ti za nádherný čas na táboře. Děkujeme za všechny hry, za les, za kamarády i za to, že ses o nás staral a chránil nás. Děkujeme Ti, že z našich zad sundáváš těžké kameny strachu, viny a starostí. Odpusť nám všechno, co se nám nepovedlo. Prosíme Tě za nový školní rok. Prosíme za školu, za učitele i za spolužáky. Pomoz nám, abychom nezapomněli zapínat Tvou čelovku – Tvoje slovo, které nám ukazuje správný směr. A především Tě prosíme: Dej nám odvahu být světlem. Ať tam, kde je smutek, přinášíme radost. Kde je hádka, ať přinášíme pokoj. A kde je tma, ať září Tvoje láska. Vkládáme do Tvých rukou celou naši velkou rodinu – děti, rodiče i prarodiče. Amen.

Píseň: S 374 – Vít se ztiší, přestane bouřit moře

Ohlášky

Přímlovná modlitba

Pane Bože, děkujeme Ti, že nejsme na světě sami a že můžeme v modlitbě myslet i na druhé lidi. Přinášíme Ti dnes ty, kteří potřebují Tvoji pomoc:

- Prosíme za naše kamarády a spolužáky, kteří jsou často smutní, osamělí nebo se jim někdo posmívá. Ať poznají, že mají obrovskou cenu. **...Pane Bože, prosíme Tě: Rozsviť své světlo!**
- Prosíme za naše školy a školky. Za paní učitelky, pány učitele, vychovatele i kuchařky. Dej jim velkou trpělivost, moudrost a laskavost pro každý den. **...Pane Bože, prosíme Tě: Rozsviť své světlo!**
- Prosíme za naše domovy, za rodiče a prarodiče. Když na nás padne únava, shon nebo přijde hádka, pomoz nám odpustit si a mít se rádi. **...Pane Bože, prosíme Tě: Rozsviť své světlo!**
- Prosíme za lidi, kteří jsou nemocní, leží v nemocnicích nebo mají ze všeho velký strach. Pošli k nim své potěšení a uzdravení. **...Pane Bože, prosíme Tě: Rozsviť své světlo!**
- Prosíme za náš sbor i za vedoucí z tábora. Děkujeme za jejich čas a energii. Dej nám chuť scházet se dál a držet při sobě jako jedna velká rodina. **...Pane Bože, prosíme Tě: Rozsviť své světlo!**
- Prosíme za malé nemocné děti, především za Samuela, ať brzy pocítí Tvou uzdravující moc, prosíme za jeho rodiče, ať v Tobě nacházejí pokoj a naději. **...Pane Bože, prosíme Tě: Rozsviť své světlo!**
- Prosíme za rodiny, které ztratily někoho blízkého, ať v této těžké chvíli nezůstávají samy, ale zakusí Tvé objetí, útěchu a vědomí, že Tvá láska je silnější než smrt. **...Pane Bože, prosíme Tě: Rozsviť své světlo!**
- Prosíme za milované osoby, nyní myslíme na Martina, který bojuje s nemocí, dej mu pevnou víru, vytrvalost a statečnost v každém dni a veď ruce lékařů, kteří o něj pečují. **...Pane Bože, prosíme Tě: Rozsviť své světlo!**
- Prosíme za staré lidi, kterým docházejí síly, ať vědí, jak moc jsou pro nás i pro Tebe vzácní, ať necítí samotu a mají kolem sebe lidi, kteří jim s láskou podají pomocnou ruku. **...Pane Bože, prosíme Tě: Rozsviť své světlo!**

Všechny tyto prosby, i ty, které máme v srdci a neřekli jsme je nahlas, Ti odevzdáváme skrze Tvého Syna, Ježíše Krista. Amen.

Vyslyš nás, prosíme, skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu.

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: Svítá 86 – Chvála

Poslání (Iz 60, 1-2)

1 „Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva.

2 Hle, temnota přikrývá zemi, soumrak národy, ale nad tebou vzejde Hospodin a ukáže se nad tebou jeho sláva.

Požehnání

Ať tě Pán Bůh drží pevně za ruku, kamkoli půjdeš.

Ať zažene každý tvůj strach a naplní tě svou radostí.

Ať jeho světlo září ve tvém úsměvu, v tvých slovech i ve tvém srdci – dnes, zítra i po celý školní rok.

Požehnej tě Otec, Syn i Duch svatý. Amen.

Píseň: EZ 732 – Do tvých starostí, smutků, úzkostí přišel